

підготовку компетентного викладача іноземної мови або перекладача. Ця дисципліна відіграє величезну роль в оволодінні практичними навиками іноземної мови. Викладання лінгвокраїнознавства спирається на знання, що студенти отримують з різних дисциплін, але одночасно з цим значно допомагає студентам у вивченні інших предметів навчального плану[1].

Отже, в процесі навчання досліджувана мова виступає не просто як набір формальних засобів, але і як частина культури. Тому особливість лінгвокраїнознавчого підходу проявляється в тому, що в навчальному процесі плану змісту повинно приділятися не менше уваги, ніж плану вираження. Пропонований підхід не лише забезпечує учнів супроводжуючою інформацією, за допомогою якої вирішуються загальноосвітні завдання, а й розширює обсяг їхніх знань про країну, а ці знання про її історію, культуру, економіку, спосіб життя населення країни, які мають вихід в комунікацію, забезпечуючи тим самим адекватне розуміння іноземної мови в момент спілкування [4].

Список використаних джерел і літератури:

1. Дмитрієва О. В. Нестандартні підходи до формування лінгвокраїнознавчої компетенції майбутніх учителів іноземної мови [Електронний ресурс] / О. В. Дмитрієва // Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія "Філософія". – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <https://lingvj.oa.edu.ua/articles/2016/n62/43.pdf>.

2. Веклич Ю. І. Лінгвокраїнознавчий аспект навчання іноземної мови у підготовці майбутніх учителів початкової школи / Ю. І. Веклич, Д. І. Миронец // Молодь і ринок. – 2012. – № 3 (86). – С. 118–121.

3. Гапонів А. Б. Лінгвокраїнознавство. Англomовні країни : підручник [для студентів та викладачів вищих навчальних закладів] / А. Б. Гапонів, М. О. Возна. – Вінниця : НОВА КНИГА, 2005. – 464 с.

4. Заїченко А. Є. До питання про застосування лінгвокраїнознавчого підходу під час навчання іноземної мови [Електронний ресурс] / А. Є. Заїченко // «Молодий вчений» № 12 (52). – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2017/12/89.pdf>.

Науковий керівник: к. пед. наук, доцент Титаренко О. І.

Кириченко А. В.

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

ХАРАКТЕРИСТИКА ЦІЛЕЙ НАВЧАННЯ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ В СЕРЕДНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Навчання іноземної мови як навчання спілкування вимагає від учителя таких якостей, які забезпечили б реалізацію цілей навчання та його ефективність. Цілі навчання повинні точно визначати, на що потрібно звернути увагу в ході роботи: на демонстрацію та пояснення мовного матеріалу, на формування навичок чи на розвиток умінь.

Бойко Н. В. визначає, що ціль навчання є кінцевим результатом діяльності, тому це поняття за обсягом менше, ніж мета навчання, і входить у мету як її складова, воно вужче за змістом, а отже, конкретніше, ніж мета навчання [2, 96].

Влучити в ціль у переносному значенні означає одержати точний, конкретний і передбачуваний, запланований результат.

Цілі навчання - це результат спільної діяльності вчителя й учня, виражений у точних, однозначних категоріях і поняттях [1, 17].

Малафійк І. В. виділяє дві важливі характеристики цілей навчання німецької мови:

а) діагностичність; б) ієрархічність.

Діагностичність означає цілком певний, однозначний опис цілі, способів її виявлення, вимірювання й оцінки. Якщо вимога діагностичності у формулюванні цілей навчання не буде дотримана, елемент дидактичної системи "цілі навчання" не буде відігравати ролі системотвірного чинника для даної системи, а отже, під сумнівом буде і функціонування самої системи [3, 105].

Діагностичність цілей навчання вимагає такого їх опису, який би передбачав їх однозначну діагностику. Цю вимогу можна задовольнити, зазначивши конкретний рівень ієрархії.

Цілі навчання мають ієрархічну будову. Це означає, що залежно від обсягу змісту, масштабності завдань, рівня загальності чи конкретності проблеми одна і та сама ціль формулюється по-різному [4, 62].

Як приклад, розглянемо ціль навчання іноземної мови в середніх навчальних закладах: *сформувати навички володіння німецької мови. Це - рівень навчального предмета.* Ця сама ціль навчання на рівні розділу німецької мови "Граматика" формулюватиметься так: сформувати уміння використовувати всі часові форми в тексті. Ще нижчий *рівень ієрархії* - конкретне явище, факт. Ця сама ціль навчання на рівні ієрархії "Часові форми німецької мови" може бути визначена як: сформувати уміння використовувати пасивний стан в реченні.

Ієрархічність цілей навчання підкреслює, що поняття "ціль навчання" - відносне, оскільки воно залежить від того, на якому часовому проміжку розгортається діяльність її реалізації. Наведений приклад є доказом цього.

Таким чином, цілі навчання мають ієрархічну структуру, на вершині якої стоять цілі як соціальне замовлення суспільства. Найповніше і в найбільш загальному вигляді вони сформульовані у Конституції України та у Законі "Про освіту". Це ті цілі навчання, які ставить суспільство перед школою, далі йдуть цілі навчання на *рівні предмета*, потім на *рівні курсу*, нарешті, на *рівні явища, факту чи процесу* і на *рівні поняття* [5, 3].

Отже, можемо зробити висновок, що ще з часів Я. А. Коменського вчені-педагоги відзначали як значний недолік педагогічної діяльності відсутність чітко визначених цілей навчання. Учителі, готуючись до уроків, визначають лише спосіб своєї діяльності на уроці (ознайомити, навчити, повторити, довести тощо), але аж ніяк не кінцевий результат цієї діяльності. Він уявляється дуже невизначено, тому й потрібно розрізняти цілі навчання, які характеризуються діагностичністю та ієрархічністю.

Список використаних джерел і літератури:

1. Артемчук Г. И. Про сучасні підходи до вивчення та викладання іноземних мов. Рідна школа.-2003. - № 9. С. 15-19.
2. Бойко Н. В. Шкільний курс німецької мови з методикою викладання Навчальний посібник. – Кам'янець-Подільський : Зволейко Д. Г. , 2008. – 176 с.
3. Малафійк І. В. Дидактика Навчальний посібник / К. : Кондор, 2009. - 406 с.
4. Методика навчання іноземних мов у загальноосвітніх навчальних закладах : підручник / Л. С. Панова, І. Ф. Андрійко, С. В. Тезікова та ін. — К. : ВЦ «Академія», 2010 . — 328 с . (Серія «Альма-матер»).
5. Савченко Л. П. Особливості викладання німецької мови як другої іноземної у загальноосвітніх навчальних закладах [Електронний ресурс] / Л. П. Савченко. – Режим доступу : https://www.narodnaosvita.kiev.ua/Narodna_osvita/vupysku/1/statti/4savchenko/4savchenko.htm.

Науковий керівник: к. пед. наук, доцент Титаренко О. І.

Кошова М. Л.

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

ФРАЗЕОЛОГІЗМИ НА ПОЗНАЧЕННЯ РАДОСТІ В СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ МОВІ

Фразеологія формувалася протягом століть, акумулюючи в собі життєвий досвід народу. У фразеологізмах найбільшою мірою виявляється національна специфіка мови, вони становлять найобразніше частину її лексики. Фразеологізми з однієї мови на іншу, як правило, дослівно не перекладаються [2; 3].

Перше значення слова фразеологія використовують у широкому і вузькому розумінні. До фразеології у широкому розумінні відносять ідіоми, фразеологічні сполучення і стійкі фрази (прислів'я, крилаті вирази, фрази-привітання тощо, які нерідко виходять за межі словосполучень, тобто є реченнями). У вузькому значенні – це ідіоми та стійкі сполучення слів, функціонально співвідносні зі словом як номінативною одиницею мови. Фразеологія, як проміжний рівень мови, знаходиться на стику лексико-семантичного і синтаксичного рівнів. Особливість проміжних рівнів у тому, що вони не мають власної одиниці [2].